

8. søndag efter trinitatis. 8. aug. 2017.

Matt. 7,15-21: Falsk lære bedømmes ud fra resultaterne.

Det danske sprog har fået et nyt ord. Et engelsk ord. Det er vist blevet særlig populært efter valgkampen i USA sidste år. Det er ordet *fake news*. Det betyder ganske enkelt *falske nyheder*. De flourer mange steder – i medieverdenen, og nok især på de sociale medier. Det er let at sprede rygter og falske nyheder, og har man ikke en sund dømmekraft, godtager man let den falske nyhed som værende en sand og faktuel nyhed.

Falske nyheder har altid eksisteret, men i dag har de bedre vækstbetingelser end tidligere. Facebook – som der alene i Danmark er 3,5 mill. brugere af - er én af synderne. Her blandes de falske nyheder med spændende indhold fra familie og venner – og så kan det være svært at finde ud af, hvad der er sandt, og hvad der er falsk. – Og det menneske, der udspreder de falske nyheder, vil ofte gerne promovere sig selv.

Falske nyheder skal bekæmpes, for de tjener ikke noget positivt formål. Allerhøjst kan de være underholdning – og med til at forvirre folk, for hvad kan man regne med, og hvad kan man ikke regne med?

Fake news eller falske nyheder er ikke udtryk for en uskyldig og tilfældig fordrejning af det faktuelle, men det er en bevidst handling. Hvis vi som læsere eller lyttere ikke vil forvirres eller forføres, så må vi være vågne og bruge vores sunde og kritiske sans.

Fake news eller falske nyheder bliver vi også ind imellem udsat for, når det gælder tro og kristendom. Mange har deres meninger om, hvad kristendom er. Det får så være. Men det lumske er, at der er nogle, der på forskellig vis fremstiller det bibelske budskab som *fake news* – og det kan være svært for os at gennemskue, hvem der taler sandt, og hvem der taler falsk. Hvad skal vi lytte til? og hvad bør vi lukke vore øren for? Hvad skal vi tro? og hvad skal vi ikke tro?

Det ser ud til, at det er vigtigt, for Jesus at komme med en advarsel om falske profeter. Det gør han ikke så tit i evangelierne, men siden han nu gør det, så må han have ment, at det var nødvendigt. For samtidens skyld og for vor skyld. Han vil jo nemlig, at vi skal opleve det ægte liv og den ægte frihed. Ikke et liv der er bygget på falskhed eller en falsk frihed. *Tag jer i agt*, siger Jesus. Det er ikke alt, der giver sig ud for at være kristendom, der har noget med en sand og ægte tro på Kristus at gøre. Ulvehyl i fåreklæder skal vi tage os i agt for.

Det kan være svært for os i dag at tale om falske profeter, for hvem er de, og hvordan ser de ud? Der er nok ikke den store forskel på de falske og de ægte profeter i udseende og væremåde. Mennesker, der har et åndeligt budskab af den ene eller anden art er nemlig søde og rare mennesker, som mange har tillid til. Deres budskab og handlemåde er måske medvirkende til, at mennesker får det godt med sig selv og finder en mening i tilværelsen. Og det i sig selv er jo godt – men det har ikke noget med Gud og frelsen i Kristus at gøre.

Det kan være kristne mennesker, der optræder som falske profeter, eller det kan være spirituelle mennesker, der har et åndeligt budskab, der bærer elementer fra kristendommen i sig. Det er det budskab, som vi hører, vi skal vurdere. Ganske enkelt: er de ord og det budskab, som vi hører, i overensstemmelse med det bibelske budskab eller ikke? Hvilken virkning har det, som vi hører, i os? Er det ord, der fører os nærmere Jesus Kristus? eller er det ord, som i grunden ikke fører os nogen steder hen – undtagen bort fra en levende tro?

Det bliver af og til fremhævet i debatter – og sikkert også fra prædikestole – at kristendommen er en fortolkningsreligion. Citat fra en præst: *"En fortolkningsreligion er altid i forandring. Ja, Jesus selv krævede fortolkning af sine tilhørere. Og når man fortolker på ny, så ændre indholdet sig"* (K. Nilsson i KD 1.nov.2003). Det lyder jo meget besnærende, for vi tolker jo alle det bibelske budskab i den ene eller anden retning. Men det er ikke sandt, at indholdet af det bibelske budskab ændrer sig. Faren er, at vi så tit hører, at kristendommen er

en fortolkningsreligion, at vi til sidst tror på det. At det er sandheden. På den måde bliver evangeliet spændt for den vogn, som man selv foretrækker at køre i.

Vel, sandheden er blot den, at vi som kirke og menighed er sat til at oversætte Bibelens budskab til enhver tid ind i enhver kultur, men vi er ikke sat til at ændre det bibelske budskab – alt efter hvordan tidens modelune er.

Kristendommen er noget langt mere og noget andet end en fortolkningsreligion. Den er en *åbenbaringsreligion* – selv om jeg ikke er tilhænger af, at vi kalder den kristne tro for en religion, idet kristendommen ikke kan sidestilles med andre religioner.

Det unikke ved kristendommen er netop, at den er *åbenbaring*. Gud har vist sig selv for mennesker. Han har åbenbaret sig i sit Ord, som vi hører om det i begyndelsen af Johannes evangeliet. Det er Ord er Jesus Kristus. Og ham kan vi altså ikke lave om. Det budskab, som han kom med fra sin himmelske Far, det kan vi ikke lave om på efter for godt befindende. Og hans soningsdød på korset for os – det står altså fast for tid og evighed. Vi kan fortolke så meget, vi vil, men det ændrer ikke ved den kendsgerning, *at hvad Gud har åbenbaret os, det står fast og lader sig ikke ændre*.

Jesus siger noget om, at vi skal bedømme de falske profeter ud fra resultaterne af deres handlinger. Det vil nok sige, at vi i praksis skal have fokus på os selv – vor tro og vore handlinger. Den forkyndelse, som vi lytter til, former og danner os. Det overser vi ofte. Vi tænker nemlig så let, at uanset hvilken slags forkyndelse, vi lytter til, så kan det ikke skade os. Men allerede ved at tænke det, så kan vi faktisk komme på afveje – bort fra Gud – og dermed bort fra den frelsende tro på Kristus.

Jeg er bange for, at når det gælder troen på Kristus, så har vi alt for høje tanker om os selv. Vi kan da sagtens skelne skidt fra kanel, tænker vi. Vi kan da uden problemer tåle at høre den ene gang efter den anden, at Jesus ikke er stået ud af graven – sådan rent fysisk – men kun åndeligt. Hvis vi tror, at vi i egen kraft kan tåle at lytte til en så-

dan forkyndelse, så bedrager vi os selv. Så er der jo ikke kød og blod på evangeliet!

Hvis vi gang på gang lytter til en forkyndelse, der siger, at fordi Gud er kærlighed, så bliver alle mennesker per definition frelst, så bedrager vi os selv. Det er jo løgn, eftersom Jesus selv siger noget andet. Eller hvis vi bliver forledt til at tro, at mennesket i bund og grund er godt, så kan vi komme til den konklusion, at så er syndernes forladelse jo ikke noget, vi i anger og bod behøver at bede om, for den har vi automatisk. Dåben kan også let blive en sovepude, som vi hviler på, for er du døbt, er saligheden sikker. Sådan kan vi ind imellem høre. Men det er jo ikke rigtigt, for uden en aktiv og levede tro har vi ikke kontakt med Gud.

Med andre ord: resultatet af den falske forkyndelse finder vi hos os selv. Frugterne af de falske påstande, som vi lytter til, bærer vi selv. Og fordi vi er syndere, vil vi gerne plukke de forkerte frugter. Det er så nærliggende. Men det er ikke Guds vilje. Tværtimod. Gud vil, at vi tager imod den åbenbaring, som han har vist os i Jesus Kristus – og at vi handler på hans ord. Som Jesus siger det: *"Ikke enhver som siger: Herre, Herre! til mig, skal komme ind i Himmeriget, men kun den, der gør min himmelske faders vilje."*

Der er noget at leve op til her! For os alle. Både for os, der er sat til at forkynde Ordet og for menigheden, der er kaldet til at lytte. Og husk: også en præst er kaldet til at lytte!

En sand profets opgave er at ganske enkelt at pege hen på Jesus Kristus som ham, der er vejen, sandheden og livet; som ham, der er den eneste farbare vej til Gud. Både den, der forkynder og den, der lytter, er helt afhængig af Helligånden. Ingen af os kan undvære Gud. Og så må vi ikke gøre ham mindre eller anderledes end den, han er.

Vor opgave som kristne, som kirke og menighed, må aldrig være at lytte til *fake news* eller falske nyheder – og vi må bede Gud om at bevare os fra at udsprede falske nyheder. Nej, som Guds børn skal vi – med Helligåndens hjælp - sprede de gode nyheder om, at vi har en

Far i himlen, der er til at stole på, og som har givet os et Ord, der aldrig forandrer sig! Amen!

Lillian Risum, sognepræst